

dre virke befrugtende og oplivende paa Befolkningen i det Hele taget. Det første Hensyn, nemlig Hensynet til de Bekostninger, det vil medføre for Seminarieeleverne at skulle reise til Kjøbenhavn, maa jeg ganske vist tillægge nogen Vægt, og jeg skulde heller ikke have stillet dette Endringsforslag, hvis ikke den høitærede Minister i det andet Thing havde udtalt, at han, efter som Loven blev vedtagen der, vilde ansee det for nødvendigt at begjære en aarlig Bevilling af den lovgivende Magt til Understøttelse for Seminarieeleverne til at reise til det Sted, hvor Examen afholdes. Selv om denne hvert Aar afholdes i Kjøbenhavn, Aarhus og Odense, anseer den høitærede Minister det altsaa dog for nødvendigt at understøtte Seminarieeleverne med Hensyn til deres Reise, men naar dette er Tilfældet, siger jeg: Nei, lad dem Alle reise til Kjøbenhavn, naar de dog skulle have Understøttelse, thi ved Examens Afholdelse ved een Examenscommission spares der ganske Betydeligt; det er klart, at, naar man kan slippe med at have Localer her i Kjøbenhavn og at lade Examenscommissionen begynde og ende her, vil der kunne spares Betydeligt, hvilket vil kunne komme Eleverne til gode. Derfor har jeg tilladt mig at stille det første Endringsforslag; jeg skulde, som sagt, ikke have stillet det, hvis den høitærede Minister ikke i det andet Thing havde udtalt sig saaledes som anført. — I ganske naturlig Forbindelse med Endringsforslaget under Nr. 1 staaer Endringsforslaget under Nr. 2, thi naar Examen skal afholdes her i Kjøbenhavn indseer jeg ikke, hvorfor det er nødvendigt at give Examenscommissionens Medlemmer høiere Diæter end Rigsdagens Medlemmer. Derfor har jeg foreslaet, at 4 Rd. skal forandres til 3, men dette har naturligvis ikke stor Betydning, og jeg skulde endnu mindre have stillet det Forslag, hvis jeg ikke havde seet mig nødsaget til at stille andre. — Endringsforslaget under Nr. 3 er mere vigtigt, idet det gaaer ud paa igjen at indsatte i Loven den Bestemmelse, som er bleven udstemt i det andet Thing, at Ingen, som er Lærer ved et Seminarium, eller som forbereder til Skolelærerexamen, kan være Medlem af Commissionen. Man har i det andet Thing indvendt imod Folke-

thinget, at det har sat Lighedshensynet over alle andre Hensyn, og at det derfor har indsat denne Bestemmelse i Loven; men den høitærede Minister har allerede i Landsthinget gjort opmærksom paa, at den slet ikke er indsat af Folkethinget eller af den ærede Forslagsstiller, men at den allerede findes i Loven af 15de Februar 1857 § 4. Da den almindelige Examenscommission blev oprettet, ansaae man det altsaa for at være i sin Orden, at Seminarieeleverne bleve udelukkede fra at have Sæde deri, men jeg kan ikke indsee, at den forandrede Stilling, som Examenscommissionen nu skal indtage, idet den ogsaa skal omfatte Seminarieeleverne, i nogen- somhelst Maade taler for at udstyde denne Bestemmelse; thi disse Lærere vilde i en saadan Commission endnu mere end i den forrige sidde som Dommere i deres egen Sag, og dette anseer man dog ellers ikke for en god, hensigtsmæssig og rigtig Ordning. Derfor forekommer det mig, at der er saa liden Grund til at udstyde denne Bestemmelse af Hensyn til den forandrede Stilling, Examenscommissionen nu kommer til at indtage, at det er ganske forunderligt, at man i det andet Thing har kunnet vedtage dette. Man har begrundet det ved, at det vilde være meget vanskeligt at finde Mænd, som vare skikede til at indtræde i en saadan Commission; men jeg skal gjøre det høie Thing opmærksom paa, at, hvis dette var Tilfældet, var den høitagtede Minister den Første, som maatte paatale Sligt. Da Loven forhandlede her i Thinget, er der imidlertid ikke fremkommet nogensomhelst Ytring fra ham om, at det var ønskeligt, at denne Bestemmelse blev udstudt, og han er dog den, der bedst maa vide, om han med en saadan Bestemmelse kan staffe en Examenscommission tilveie, som passende kan opfylde sit Hverv. Det staaer for mig, som om man, uagtet al den Tale, der er ført fra den modsatte Side om, at man gjør strengere Fordringer ved Examinationen paa Statsseminarierne, og at det er lettere at underkaste sig den private Examen, dog er vejen tilbage, naar man i Gjerningen skulde vise, at man virkelig troede, hvad man sagde. Man er vejen tilbage fra at stille de to Classer af udbannede Seminarister paa aldeles lige Fod, og dette træder endnu mere tydeligt frem ved den De-